

Beste QTVB- en Alalay liefhebbers,

Het is ondertussen juni, de tijd vliegt, en ik ben persoonlijk aan het aftellen om naar België te mogen vliegen!

Maar voor het zover is, neem ik nog even de tijd om jullie op de hoogte te houden.

De crisis in Bolivia, anno 2014...

In de vorige nieuwsbrief mailde ik dat er een grote herstructurering aan de gang was in Alalay, dit vanwege financiering uit Noorwegen die stopgezet dreigde te worden. Deze projectvernieuwing heeft nog grotere gevolgen gehad dan ik in maart reeds vermoedde. 12 januari kregen we goed nieuws van de Noorse organisatie dat het nieuwe project was goedgekeurd. Maar het heeft tot eind mei geduurd eer dat de eerste storting gedaan werd. Er moest blijkbaar nog gewacht worden op goedkeuring van de Noorse regering.

Dit heeft onaangename gevolgen gehad op de werkvloer. Naast de mensen die ontslagen werden, zijn velen opgestapt vanwege het (dit keer te lang) uitblijven van de betaling van de lonen. De werkdruk voor degene die blijven, is bijgevolg op dit moment groot. Er worden meer functies verdeeld onder minder mensen. **Ook hebben we het trieste besluit genomen om het meisjestehuis in de stad te sluiten.** De meisjes zullen overgebracht worden naar de aldea in El Torno.

... maar we hebben hoop!

De crisis in Alalay heeft nu echt toegeslagen. Maar we beleven het met de woorden van Albert Einstein:

“Do not pretend that things will change if we always do the same. **The crisis is the best blessing that can happen to people and countries, because the crisis brings progress.** Creativity is born from the distress, as the day is born from the dark night. It is in crisis that invention, discovery and large strategies are born. Whoever overcomes crisis, outdoes himself without being overcome.

He who attributes his failures to the crisis and neglects, violates his own talent and gives most respect to the problems rather than solutions. The real crisis is the crisis of incompetence. The drawback of people and countries is laziness to find solutions to their problems. without crisis there are no challenges, without challenges life is a routine, a slow agony. without crisis there is no merit. It is in the crisis where the best of each other rise up, without crises any wind is caress. Talk of crisis is to promote it, and silent in the crisis is to exalt conformity. Instead of that, work hard. Get it over with the only crises threatening, that is the tragedy of not wanting to fight for it. “

We staan dus voor een immense uitdaging. Het moet anders. Gedurende 20 jaar is het goed gegaan voor Alalay om te werken met buitenlandse financiering, om te werken met de methodologie die ze ontwikkeld hebben. Maar vandaag in 2014 is de situatie heel anders dan in de jaren 90 toen Claudia Alalay stichtte. Bolivia is welvarender geworden (desalniettemin nog steeds een zeer arm land!), in Europa is er flink in ontwikkelingssamenwerking gesnoeid, de problematiek van de kinderen die op straat leven is veranderd (kinderen wonen nog thuis, ze werken echter alleen op straat, sommigen gaan naar school, andere niet), etc.

Dankzij de crisis ontwikkelen we nieuwe manieren van kijken. We zijn ons meer en meer aan het richten op de **families**. We zijn doelen en methodes aan het opstellen om met de ouders te werken zodat de kinderen terug naar huis kunnen. De methodologie zal dus drastisch veranderen. Dat, terwijl we natuurlijk nog blijven werken met de kinderen die in de oude structuur in Alalay zijn toegekomen.

En we gaan verder!

Het wordt dus een EN/EN-verhaal. Zo ook op financieel gebied. Als we morgen helemaal geen financiering meer krijgen uit het buitenland kunnen we onze boeken sluiten. Maar zonder financiering van elders, zullen we op termijn ook onze boeken moeten sluiten. Dus steeds meer en meer zet Alalay in op **productie**, op **nationale fondsenwerving** en op **publieke (en politieke) bewustwording**.

Zo hadden we zaterdag 7 juni **een zeer geslaagde activiteit** met el Banco Mercantil Santa Cruz. Er was een televisiemarathon georganiseerd ten voordele van 4 sociale organisaties, waaronder Alalay. In totaal hebben we 2.300 000 Bs. Verzameld, waarvan een vierde voor Alalay. Een groot succes!

Ook met projecten in België

Dat neemt niet weg dat giften uit België niet meer nodig zijn. We zijn dan ook heel blij om als VZW Que Te Vaya Bien mooie giften te hebben ontvangen van volgende projecten:

De Westakker

Zo hebben ze op school "De Westakker" een vastenmarkt georganiseerd net voor de paasvakantie. Volgend tekstje werd op hun site gepost:

*Het was nog net voor de paasvakantie, onze boom was nog kaal.
Westakker sluit zijn tweede trimester af.
Elk jaar eindigt het vastenproject in onze school in en markt voor kinderen,
door kinderen. Ouders, burens en vrienden zijn ook welkom.
Kinderen verkopen en kinderen kopen.
Kinderen verkopen het speelgoed waarmee zij niet meer spelen. Jongere
kinderen kunnen dit kopen met zelf meegebracht geld. Zij mogen helemaal
alleen shoppen en kiezen wat ze graag willen kopen.
Meisjes verzorgen het haar en de nagels van mama, tante of juf.
Jongens bedenken de gekste spelletjes voor kinderen en papa's en opa's. Er
is een prijsvraag en nog een prijsvraag. Dan zijn er ook twee winnaars...
En om de hoek zie je heel veel zelfgemaakt lekkers. En om de andere hoek
wordt er fris en chips verkocht. Tot... het geld op is! Tot... de bel gaat.
Iedereen ruimt op.*

*Al het geld komt in een grote spaarpot en het wordt geteld.
Dit bedrag wordt opgestuurd naar Eva, een nicht van meester Dirk.
Zij bouwt mee aan het project Alalay, in Bolivia. Zij helpt heel veel
straatkinderen bouwen aan een toekomst. Dank je wel allemaal!
Top 3 van deze vastenmarkt was zeker: speelgoedverkoop – vlammetje
uitschieten – zelfgemaakte suikerspin opeten!*

Sint-Maria

Ook de leerkrachten en leerlingen van het Sint-Maria hebben een jaar lang Alalay in de spotlights gezet. Ook zij organiseerden activiteiten voor het welzijn van de kinderen in straitsituatie in Bolivia. **Een uitgebreid verslag van deze activiteiten komt in de volgende nieuwsbrief!**

Dit geld komt op het juiste moment. Aangezien we het meisjestehuis gaan sluiten en we de verhuis van de meisjes naar de aldea moeten doen, is er geld nodig voor rennovatiewerken: verf, materiaal, kasten, etc. We zijn al druk bezig met het oplijsten van de kosten in Alalay en de giften zullen rechtstreeks naar dit goed doel gaan.

Heel erg bedankt aan de leerlingen en leerkrachten van het “Sint-Maria” en de “Westakker”!

Bedankt voor jullie tijd, toewijding, energie om ons te helpen met het bestrijden van emotionele, spirituele, affectieve en economische armoede van kinderen in Bolivia. In tijden waarin steun wordt afgebouwd, herinneren deze initiatieven ons eraan dat we niet alleen zijn, dat er in ons geloofd wordt, dat ook jullie bekommerd zijn om de toekomst van onze kinderen. **BEDANKT!**

Ten slotte wil ik graag jullie aandacht vragen voor een nieuw initiatief. Met veel plezier en bewondering kunnen we aankondigen dat Jeremy Van Ophem druk aan het trainen is voor een **halve triatlon**. Hij is vorig jaar in september op bezoek geweest in Bolivia en in Alalay. Nu wil hij zich graag laten sponsoren per kilometer door vrienden, familie en kennissen om ook zo zijn steentje bij te

dragen aan Alalay. Als jullie Jeremy willen aanmoedigen kun je op **zondag 31 augustus** naar **Waimes** rijden (aan het meer van Robertville) waar hij de Belman Triatlon zal lopen. Zijn getuigenis vind je in de Spotlight rubriek, meer info volgt nog in een afzonderlijk mailtje. **Jeremy, we wensen je alvast veel succes!**

Als je meer vragen hebt of eens een kijkje wilt komen nemen in de aldea, neem je maar contact met me op! Als je ons financiële steun wilt geven, kan dat, zowel eenmalig als maandelijks, op volgend rekeningnummer:

IBAN: BE52 0635 3216 8509

BIC: GKCC BE BB

Naam en adres begunstigde: SOL VZW, Stijn Streuvelsstraat 7, BE 3920 Lommel.

Met vermelding: Que Te Vaya Bien.

Wanneer jullie jaarlijks meer dan 40 euro storten op dit rekeningnummer zullen jullie een fiscaal attest toegestuurd krijgen (België) of een ontvangstbewijs (Nederland). Belangrijk hiervoor is dat eigen naam, achternaam en adres correct worden ingevuld.

Bedankt allemaal voor de blijvende interesse. Er zijn een hele hoop nieuwe ontwikkelingen in Alalay ten voordele van de kinderen. Het is heerlijk om daar met jullie steun mede vorm aan te kunnen geven.

Heel veel groetjes!

En wie weet tot ziens in Bolivia,

Eva

In the Spotlight

In deze rubriek geef ik het voetlicht aan enkele personen zonder wie onze goede doelen niet bereikt zouden kunnen worden.

Deze maand: Jeremy en Sanne (bis)

I

Jeremy

“Ola! Mi nombre es Jeremy en op 31 augustus neem ik deel aan de **Belman halve triatlon** in de omgeving van Robertville (<http://www.belman.be>). Dit is 1.9 km zwemmen, 90 km fietsen en 21 km lopen. Ook ik heb dit nooit eerder gedaan, dit wordt de zwaarste fysieke uitdaging tot nu toe. Daarom wil ik mij per afgelegde km laten sponsoren. De opbrengst hiervan gaat integraal naar vzw Que Te Vaya Bien. Waarom vzw Que Te Vaya Bien? In september 2013 reisden Doris (mijn vriendin) en ik door Bolivia. We hebben er de kans gekregen gedurende 2 dagen het werk van Alalay te ontdekken en beleven. Het werd een ervaring om nooit te vergeten! We ontmoetten er chicos en chicas met de mentaliteit van een volwassene, die diep vanbinnen nog kinderen zijn. Ze waren heel nieuwsgierige en allen wilden ze weten hoelang we bleven. Ze leerden ons spontaan Spaanse woordjes en toonden met veel trots hun kamers en leefruimte. De aandacht die we hen gaven namen ze met veel dankbaarheid. Ze lieten ons meteen thuis voelen! **Alalay zorgt niet alleen voor de opvang, begeleiding en opvoeding van kinderen die ooit alleen op straat belandden.** Ze maken de lokale bevolking en maatschappij bewust van de problemen, door in te gaan op onder andere corruptie en kinder prostitutie (zelfs op risico van eigen leven). Doris en ik hebben met eigen ogen ontdekt dat het project Alalay tot de allermooiste hoort. Daarom willen we het ook ten volle steunen. Vanuit België kunnen wij, en ook jullie, financieel een gigantisch verschil betekenen voor Alalay. Maar voor wat hoort wat: wij zorgen voor een zotte fysieke inspanning met een halve triatlon, jullie zorgen voor een financieel duwtje in de rug voor Alalay. Een eerlijke deal niet?!”

II

Sanne: 't leven zoals het was in Bolivië (deel 2)

“Ik ben nu al een tijdje terug in Belgenland en het was weer even wennen aan de omgeving, mensen, maar vooral het tempo en ritme van leven. Bolivia is een prachtig land. Het heeft zoveel te bieden, zowel wat de cultuur, geschiedenis, natuur betreft.

Ook Alalay heeft veel te bieden, naar de kinderen en anderen toe. **Ik heb veel liefde gezien binnen Alalay**, liefde tussen collega's, kinderen, opvoeders en vrijwilligers. Uiteraard verloopt het niet allemaal zo simpel, voor Alalay werken is niet evident, maar men geeft niet op en blijft ervoor vechten. Het is knap om te zien! Natuurlijk vond ik het als buitenstaander soms bijzonder moeilijk om in Alalay te werken. Ik was er slechts 3 maanden, wat weinig was voor mijzelf, voor de kinderen en voor de anderen. Voordat ik kwam, sprak ik al wat Spaans en heb het daar nog extra kunnen bijschaven. Maar toch was nog wel eens moeilijk om mij naar de kinderen (en anderen) toe duidelijk uit te drukken, wat tot miscommunicatie en/of frustratie kon leiden. Ik heb er hard gelachen, ik heb er enorm genoten, maar ik heb ook vaak tranen gelaten. Dit avontuur, Alalay, Bolivia, de taal, de cultuur, armoede, gewoontes,... ga ik nooit vergeten. Ik heb zeer veel bewondering voor Bolivia, de bevolking, maar vooral ook specifiek voor de collega's en de kinderen van Alalay.

Een avontuur om U tegen te zeggen! “